

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1934.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἄμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β. - ΤΟΜΟΣ 41^ο

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Αγωνίες	Σελ. 5
ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:	
* Άγγελος (δ) τής αγάπης, σελ. 488.—'Ανάσταση (ή), 224.—'Απλή ζωή, 416.—'Από ένα κουτί μπομπονιά, 104.—'Από μακριά, 116.—'Αρκοῦδα, (ή) 152.—Βαφτιστικά (τά) μας, 500.—Βερναρδάκης (δ), 572.—Γερμανία (ή), 392.—Γραμματόσημα, 336.—Γραφομαντεία (ή), 368.—Δάσκαλος (δ), 428.—Δέντρο (τό), 212.—'Εβδομάδα (ή) του παιδιού, 284.—'Εθνικό (τό) μας θέατρο, 296.—25η Μαρτίου, 200.—'Ενα στίγμα, 8.—'Εχασα την πένα μου, 260.—'Θέρμανση (ή), 128.—Καθαρόσουσα (ή), 596.—Κοριτσάκι (τά), 92.—Λαχέτα (τά), 248.—Λίγη γυμναστική, 344.—Μεθόρτια, 68.—Μία ψευδαίσθηση, 176.—Μπάμπης Άννης, 320.—Νεκρολογία, 608.—Οικογένεια, 188.—'Ολυμπιακοί (οί) αγώνες, 308.—'Ορθότερα (τό), 512.—'Ορθότερο (τό) Β', 524.—Παρτυριολογία, 440.—Ποίηση (ή) μας στα 100 της χρόνια, 272.—Πολιτισμός και διαφθορά, 404.—Προλήψεις, 594.—Συνηθισμένη ιστορία, 536.—Τελευταίος (δ) χρόνος, 390.—Τέλλος (δ) Άγρας μας, 382.—Τής Παναγίας, 452.—Τής Παναγίας, Β', 464.—Τής Παναγίας, Γ', 476.—Τρελλοί, 164.—'Υπερβολές, 32.—Φεμινισμός, 548.—Φώτα (τά), 60.—Χριστούγεννα, 44.—Χρόνος (δ), 56.	
Αλεπουράς	469
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΣΕΩΣ: σε κάθε φύλλο από του 1ου μέχρι του 52ου.	
* Άρλετ	604, 616
* Αμυδαλιές	183
ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΟΣ (δ) ΣΥΡΕΚΕΛΑΣ: 'Ανάγνωσμα για μικρά παιδιά, με 9 εικόνες, εις τα φύλλα 48-52.	
ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ:	
* Ανάληψη (ή) του Προφήτη, 488.—Βερβόκα (τά) του χότζα, 398.—Και σύ έχεις δίκιο, 147.—Μία ξβυκνη απάντηση, 363.—Μοχάμετ (δ) αγαπούσε τα ζώα, 472.—Σακούλα (ή), 555.	

ΑΝΕΚΔΟΤΑ:	Σελ.
Αύθημερόν, 305.—'Εχεμύθεια, (ή), 327.—Με τρόπο, 305.—Πεινασμένος στην έρημο, 596.	
* Ανθρώπος (δ) με το χρυσό μυαλό	76
* Αντίο σχολείο	511
* Απατεώνας	459
* Απονημενεύματα μιάς μικρής μαθήτριας	601
* Από πείσμα	113, 129, 136
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:	
* Αποτελέσματα 263ου Διαγων. (Άύσεων)	190
* Αποτελέσματα 264ου Διαγων. (Άύσεων)	274
* Αποτελέσματα 265ου Διαγων. (Άύσεων)	346
* Αποτελέσματα 33ου Διαγων. Εσπαθώματος του 1933	574
* Αποτελέσματα Μ. Διαγων. 'Επιστολογραφίας	598, 599
* Αποτελέσματα Εύσημων του 1933	550
* Αποτελέσματα 'Εκτάκτου Διαγων. Ζωγραφικής	250
* Αποτελέσματα Μ. Διαγων. Καλλιγραφίας	178
* Αποτελέσματα Διαγων. Δευκων Δέξεων	586
* Αποτελέσματα Πεντάθλου 1932-1933	514, 326
* Αποτελέσματα Μ. Διαγων. Ποιήματος	562
* Από τη ζωή του Κολοκοτρώνη	148, 196, 208
ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ:	
* Άθλητισμός, 112.—'Αρχαία (τά), 16.—'Εκδρομή χειμωνιάτικη, 40.—'Εκλειψη (ή), 4.—Μικροί (οί) έρασιτέχνες, 140, 149.—Πέντε (οί) αισθήσεις, 178.—Στό χιτήμα τής κουμπάρας, 77, 88.—Σύμβολα (τά), 162.—Φοτιά, 124.	
* Αραβικά γνωμικά	898
* Αραπάκος (δ) ψαρεύει κροκόδειλο (με 4 εικόνες)	355
* Αργία (ή)	315
* Αριελ	529, 544, 553, 566
ΑΣΠΡΟΣ (δ) ΛΥΚΟΣ: Μυθιστόρημα υπό NORBERT SEVESTRE, με 91 εικόνες, εις τα φύλλα 1-52	
* Άσπρο (τό) φίδι (παραμύθι)	412, 423
* Άστειρα παιχνιδάκια με τα τσάφλια των αγών (με 4 εικόνες)	221
* Άτυχος (δ) ψαράς (με εικόνα)	451

* Αφιέρωση	Σελ. 256
* Αγινός (δ)	532
Βασίλισσα (ή) των φώτων	89, 101
Βρέξιμα (τό) τής καινούργιας φορεσιάς (με 6 εικόνες)	533
Γάτα (ή) κουμπάρα	303
Γάτος χατζής	159
Γή (ή) και ο κομήτης	388, 400
Γκιούλα ή γυφτοπούλα	289, 304, 317
Γλάροι (οί)	26
Γόφινος (δ) σκύλος κι' ο άληθινός (με 4 εικόνες)	19
Δέκα και ένδεκα	592
Δημητρός (δ) (παραμύθι)	337, 350
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
267ος Διαγων. (Άύσεων)	10
268ος Διαγων. (Άύσεων)	167
269ος Διαγων. (Άσκήσεων)	262
270ος Διαγων. (Άύσεων)	322
271ος Διαγων. (Άύσεων)	479
35ος Διαγων. Εσπαθώματος	610
Εύσημα του 1934	
Μικρός Διαγωνισμός Ζωγραφικής	51
Μικρός Διαγωνισμός Καλλιγραφίας	262
Πεντάθλον (τό) του 1934-1935	537
Διακοπές	588
Δύο διαλέξεις	353
Δύο δρόμοι	386
Δύο παιδάκια στο δρόμο	269
Δώδεκα βασιλοπούλες που χορεύανε (παραμύθι)	206
Δώρα (τά) τής νουνάς	354, 364
Εικόνα τής ζωής	150
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ:	
* Άγραμπελη, 604.—'Αδερφινός, 533.—'Ορέστης Άθ. Γιάκος, 571.—Γκάλικ, 90.—'Αντώνιος Έμ. Δεσποτάκης, 90.—Χρήστος Α. Διομήδης, 571.—Δ. Μ. Δημητριάδης, 40.—Ντίνος Σ. Δράκος, 56.—Ι. Ζησιμάτος, 558.—Ριζικά Κανδαράκη, 571.—'Απα Κασάπογλου, 558.—Θάλευα Μ. Κωνσταντινίδου, 619.—Μαργαρίτα Γ. Μαυρομμάτη, 604.—Δημ. Μιχαηλίδης, 558.—Ρεγγίνα Γ. Μιχαηλίδου, 571.—Σαντιούτσα-Ρωμανέλλα Ι. Μπόρη, 533.—Μιρσούνος Ι. Μπόρης, 533.—Μιχαήλ Π. Ναούσις, 604.—Ξεπεσμένος Λόρδος, 66.—'Ιωάννης Έμ. Όλυμπίτης, 558.—Τάκης Κ. Παναγόπουλος, 66.—Μ. Παντιστόπουλος, 533.—'Ιωάννης Πολ. Παπαστεφάνου, 619.—'Αντώνιος 'Ιω. Παπαχριστόπου, 604.—Σπύρος Πλασκασοβίτης, 571.—Γιώργος Δ. Πολυχρονόπουλος, 619.—Ταξιδιώτης, 558.—Τούλα Τρυφανοπούλου, 533.—'Ανδρ. Γ. Φάκας, 66.—Γεωργ. Ι. Φασουλαρίδης, 604.	
Εικόνες ζώων εκ του φυσικού	78
Εικόνες παιδιών εκ του φυσικού, 13, 31, 42, 67, 73, 121, 169, 205, 217, 247, 271, 289, 307, 319, 331, 337, 361, 378, 391, 415, 433, 445, 462, 474, 481, 511, 517, 529, 565, 601	
ΕΚΔΙΚΗΣΗ (ή) ΤΗΣ ΣΦΗΚΑΣ: 'Ανάγνωσμα για μικρά παιδιά, με 4 εικόνες, εις τα φύλλα 44-47	
* Εκκληση (ή) τής Μαρουσίας	137
* Έλα Μίμη	243
* Ένα παιδί στο νοσοκομείο	20
* Ένας λιόνταρης (Χίλια μύρια)	490
* Ένα φάντασμα τρομερό	110
* Έορτή (ή) των ζώων	578
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ (τά) ΤΟΥ ΠΙΕΡΟΤΟΥ: Διηγηματάκι για μικρά παιδιά, με 5 εικόνες, εις τα φύλλα 1-6	
Εύθυμοῦλα (ή)	602
Εύσημα (τά) του 1933	550
* Ήταν γραφτό να του τό φράη σκύλος (με 3 εικόνες)	497
* Ίντα (ή)	329
Καϊμός	230
Κάλαντα (τά)	37
Καρυδόφλουδα (ή)	436
Καυγάς (δ) για τα ψίχουλα	231
Καυχήσσης (δ) (δίπρακτη κωμωδία)	160, 172, 184, 194
Κεράσια δεμένα σε άσκη κλωστή	281
Κλεμμένο (τό) σαλτισσότο (με 6 εικόνες)	427

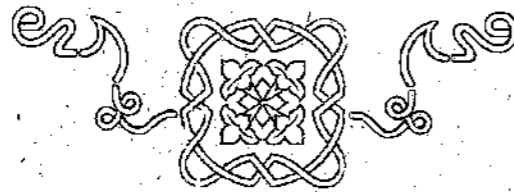
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ (δ) ΤΟΥ ΡΟΒΙΝΣΩΝΟΣ:	Σελ.
Μυθιστόρημα υπό ANDRÉ LAURIE, με 23 εικόνες, εις τα φύλλα 1-50	
Κοράλλια (τά)	469, 484
Κοριτσάκι (τό) με τα λουλούδια	316
Κοίνα στην άμμο	20
Κυνηγώντας έλάφι	258, 268
Λεοντάρι (τό) και το σκυλάκι	432
Μαγική εικών	284, 320
Μακροβούτι (τό) του κυρ-Ήλια (με 6 εικόνες)	414
Μαξιλάρι (τό) με τάν άέρα και το τσιγάρο με τη φωτιά (με 6 εικόνες)	521
Μία άσπια ιστορία με τέσσερες εικόνες, χωρίς λόγια	152
Μία καλοκαιρινή φάρσα (με 4 εικόνες)	402
Μία φάρσα του τρελλο-Τοτού (με 6 εικόνες)	79
Μικρός (δ) Τώνης	197
Μπερτεράνη (ή) και τ' άηδόνι	53
Ναστραντιν (του) χότζα	410
Νέα (τά) του 1935 (με εικόνα)	539, 597
Νόν άπολύεις...	232
Νύχτα (ή) των Χριστουγέννων (με εικόνα)	37
Ξυπνητήρι (τό) του όπναρδ (με 6 εικόνες)	469
* Όταν μιά έρχεται ή 'Διάπλασις'	472
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ:	
* Ακακίος (δ) στάχυς, 111.—Γάιδαρος (δ) με το έγαλιμα, 543.—Δίας (δ) κι' ο βοσκός, 404.—Δύο (τά) μουλάκια, 255.—'Ελάφι (τό) και το κήμμα, 543.—'Εθέρουστο (τό) στήριγμα, 128.—Μέλισσα και μέγα, 542.—Μία σταγώνα νερό, 63.—Πεταίνος (δ) και το μαργαριτάρι, 267.	
Παιδιά απ' όλο τον κόσμο	6, 108, 145, 200, 238, 282, 354
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ: σε κάθε φύλλο από το 1-52	
Παλληγκάρι μιά φορά! (Κωμωδία μονόπρακτη) με 3 εικόνες	530, 539
Παραμονή πρωτοχρονιάς (με εικόνα)	49
Πελώριο (τό) σταφύλι (με 9 εικόνες)	390
Πεντάθλον (τό) του 1934-1935	537
Πίσω από τα κάγκελα	100
Πνεύμα (τό) (παραμύθι)	328
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ σε κάθε φύλλο από το 1-52	
Ποίηση και πεζογραφία	352
Πρόσκλησις τής Διαπλάσεως προς άνανέωσιν	597
Πρότο (τό) γράμμα	99
Πώς πέθανε ή βασίλισσα Όλγα	494
Σάν παραμύθι	65
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ: σε κάθε φύλλο από το 1-52	
ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΙ (τό): Μυθιστορηματάκι για μικρά παιδιά, με 48 εικόνες, εις τα φύλλα 7-39.	
Σκέψεις μαθητού	135
Σκόνη (ή) που λάμπει	207
Σοφές παροιμίες	511
Σταχτομαζώχτρα (ή)	259, 280
Στη θλίψη μιά γάτα χαράς	447
Σταύ Χαιρημονά το όρεμα	508, 517
Τελευταία (τά) Χριστούγεννα του βασιλιά Μελεχίο	64
Τήν ώρα που σφουρίζει το βαπόρι	218
Τιμωρία (ή) τής Δένας	244
Τραγουδι (τό) μου	520
Τρία μαγικά (λαϊκό παραμύθι)	424, 433, 443, 460
Τρικυμία (ή)	496
Τρικυμία στη θάλασσα τής 'Ισλανδίας	293
Τσακμάκι (τό) με το γαλάζιο φώς (παραμύθι)	376
Τσαλαπετεινός (δ)	448
Τσιχλιμύτης (δ)	556
* Υπερτάτη άφοσίωση	368
ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ (ή) ΚΑΜΗΛΑ: 'Ανάγνωσμα για μικρά και μεγάλα παιδιά, με 6 εικόνες, εις τα φύλλα 40-43	
Φθινόπωρο στην έσοχη	590
Χαζογιάννης (δ)	461
Χάρισμα (τό) τής νεράιδας (παραμύθι)	245
Χρυσό (τό) φιδάκι (παραμύθι)	220, 238
Χρυσό (τό) φιδάκι (παραμύθι)	50, 64
Ψαράδες στην 'Ισλανδία	28
Ψάρισμα (τά)	361, 374
* Ψραιότερα (τά) λουλούδια	32

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Άγρυπνο (τό) μάτι	Σελ. 617	Καλό συναπάντημα	Σελ. 375	Πουλί και λαγουδάκια	Σελ. 392
Άδειο (τό) λίκνο	3	Καλλιπαιτεία	269	Παυλί που γλυκοκελαϊδει	380
Άκρογιάλι	27	Καραβάκι	199	Πρωινό (τό)	279
Άποψη	76	Κλασσοπούλια (τά)	224	Πρωτομαγιά	267
Άς ήτανε	605	Κούκλα (ή)	66	Σκύλος και περιστέρι	351
Άφου τὰ ξέρω απέξω	595	Λήθη	328	Σπίθα (ή) μου	459
Βήματα	497	Λουλουδάκι (τό)	152	Στεγνό ταξίδι	413
Γάιδαρος (ό) και τὸ σκυλί	327	Μαννούλα	579	Στην κόρη μου	531
Γενναϊάτικη (ή) βραδυά	99	Μαρία (ή)	87	Στὸ κλουβί	471
Γέρο-κόκορας και κότα	303	Μεσάνυχτα	185	Σχολείο (τό)	291
Γιαννάκης (ό)	512	Μέσ' στη βάρκα	524	Τί θὰ μούλαγε ή κόρη μου ἂν μπο- ροῦσε νὰ μιλήσῃ	548
Γλυκοκέλαδο πουλάκι	303	Μισό (τό)	341	Τόμος (ό)	537
Δήμητρα	256	Ντουφής (ό)	483	Τραϊνα (τά) που ἔρχονται και πάνε	56
Δύο δένδρα	558	Νύχια θαυμάτων	235	Τριανταφυλλάκι (τό) του κάμπου	171
Εγκατάλειψη	401	Ὀδύνη	37	Τσαλατούλα (ή)	15
Ἐν' ἄγγονι ἀναπολεῖ	344	Ὄνειρα	509	Φύση και τέχνη	200
Θά πάω	555	Ποιητὴς στρατοκόπος	207	Χαρὰ τῆς ζωῆς	164
Ἱστορία (ή) του κυρ-Γιάννη	248			Χελώνα, σκαντζόχοιρος και ἄλεκτοῦ	365
Καλὲ ἦ Βασίλη	49				

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 370 εἰκόνες και κοσμήματα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΗΨΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΡΙΑΔΗΣ

Ἐγκειμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας — Ἐγκύκλιος ἀρ. 30, ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1932 —
ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης και Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΤΗΛΗΡΩΤΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμῆς 100. Ἐξέ-
μνην δραχ. 55. Τρίμηνι δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Διημέριον γρῶσα διατριμ. 50.
Ἀμερικῆς δολλάρια 3. — Ἀγγλικῆς και ἑλῶν ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων κρατῶν σελίνια 10.
Ἑξάμηνοι και Τρίμηνοι ἐναλόγως

ΕΚΔΙΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΓΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΑΘΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰαυδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐρμούδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Παρθέριον.

Παρίσδος Β' — Τόμος 41ος

Ἀθήναι, 2 Δεκεμβρίου 1933

Ἔτος 56ον. — Ἀριθ. 1

Ο ΑΣΠΡΟΣ ΛΥΚΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ NORBERT SEVESTRE

A.

Μία συνομιλία

— Ντεντή!
— Ἀμέσως ἔρχομαι! Ἄφησέ με νὰ
ξαναπεράσω τὰ μαθήματά μου, τώρα
ποὺ ἔχω μιά στιγμὴ ἐλεύθερη.
— Μὰ ξέρεις... ὁ Μὲ θέλει νὰ
σοῦ μιλήσῃ.

Μονομιὰς ἔ Ντεντή, ἔ-
να ἄγορι ὡς δώδεκα ἐτῶν
ψηλὸ και καλοκαμωμένο,
σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθι-
σμά του.

— Δὲν γίνεται! φώνα-
ξε. Ἄν με ξεσηκώσεις,
Σιμόνη, ἀπὸ τὰ μαθήμα-
τά μου, χωρὶς λόγο κι'
ἀφορμή, θά...

Φρέσκια και ἄροσερή
σὰν ἀνοιξιὰτικο λουλούδι
μὲ τὸ λινὸ τῆς φορεμα-
τάκι και μὲ τὴ λευκὴ τῆς
κάσκα, ἡ Σιμόνη εἶχε ξε-
λιγωθεί στὰ γέλια.

— Μὰ ὄχι, ἀληθεῖα, εἶ-
πε στὸν ἀδελφὸ τῆς ποὺ
ἦταν ἕνα χρόνον μεγαλό-
τερός τῆς, μοῦ εἶπε πὺς
σὲ θέλει.

— Τί τὸν ἐπίασε πάλι;
Και γιατί δὲν ἀνεβαίνει
ἐπάνω μοναχός του;

— Ἔρω γώ; Εἶχε ἔ-
να τόσο περίεργον ὕψος.

— Ὅχι δά!

— Ναι. Κάτι τρόπους
τόσο ἐπίσημους, ποὺ παρά
λίγο νὰ σκάσω στὰ γέλια
μπρός στη μύτη του. Μὰ
δὲν ἤθελα νὰ τὸν ντροπιά-
σω τὸν καμμένο κι' εἶτσι
τοῦ ὑποσχέθηκα πὺς θά
σὲ εἰδοποιήσω. Δὲν θέλει
λέει γὰ σοῦ μιλήσει ἐδῶ.

Πήγαινε κάτω, νὰ τὸν ἐρῆς στη βε-
ράντα.

Αὐτὴ ἡ συνομιλία γινόταν στὸ Γιέν-
Μπαί, μέσα σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ διοι-
κητηρίου.

Τὸ Γιέν-Μπαί εἶναι σήμερα πρω-
τεύουσα ἐπαρχίας στὸ Τογκίνο, τὴν

πολὺ γνωστὴ αὐτὴ γαλλικὴ ἀποικία.
Ρίξτε μιά ματιά στὸ χάρτη. Θὰ
παρατηρήσετε πὺς τὸ Τογκίνο σχη-
ματίζει μιά πλατειὰ λεκάνη, τὴν λε-
κάνη τοῦ Σούγκ-Κόι, τοῦ Κόκκινοῦ
ποταμοῦ. Πολὺ φαρδύει πρὸς τὴ θά-
λασσα, ἡ λεκάνη αὐτὴ στενεύει κατὰ
τὸ Βορῆα. Τὸ Γιέν-Μπαί βρίσκεται
στὴν ὄρεινὴν περιοχὴ τοῦ Τογκίνο,
κτισμένο στὴν ἀριστερὴν ὄχθη τοῦ
Σούγκ-Κόι, σὲ ἀπόστασιν δεκαοκτώ
χιλιόμετρον ἀπὸ τὴν πρω-
τεύουσα, τὸ Χανόι.

Εἶναι μιά κωμόπολις
ἀρκετὰ μεγάλη, μὲ καμ-
μιὰ δεκαριά χιλιάδες κα-
τοίκους, ποὺ θεωρεῖται
κίβλας πολὺ σπουδαία,
γιατὶ βρίσκεται ἀνάμεσα
στὴ συνοριακὴ πόλι Λάο-
Κάι και σὲ μιά ἄλλη μι-
κρὴ πόλη τὸ Βιέτρι, ποὺ
εἶναι κτισμένη ἀπάνω στὴ
συμβολὴ τοῦ Σούγκ-Κόι
μὲ τὸν κυριώτερον παρα-
πόταμό του τὸν Σούγκ-
Μποῦ.

Ὁ «διοικητὴς» τοῦ
Γιέν-Μπαί, δηλαδὴ ὁ ἐ-
παρχας, ἦταν ὁ πατέρας
τοῦ Ντεντή και τῆς Σιμό-
νης Ντελαλάντ.

Ἐπὶ πολὺν καιρὸ ὁ
κύριος Ντελαλάντ δὲν ἀ-
ποφάσισε νὰ ἐκθέσῃ τὴ
γυναίκα του και τὰ παι-
διὰ του στοὺς κινδύνους
τῆς διαμονῆς στὸ Τογκί-
νο. Μὰ σιγὰ-σιγὰ ἡ νο-
σταλγία του γὰ τὴν οἰ-
κογένειά του και τὰ ἀ-
διάκοπα παρακάλια τῶν
διδῶν του ἐνίκησαν τοὺς
φόβους του. Καί ἔτσι στὸ
τελευταῖο ταξίδι ποὺ ἔ-
κανε στὴ Γαλλία, ἐπαί-
σθηκε νὰ τοὺς πάρῃ μαζί
του, και τώρα και δυ-

Ἐβλεπε κίβλας τὸν ἑαυτό του μὲ τὴ στολὴ τοῦ ἀγροφύλακα μὲ τὴν
ξιφολόγη και τὸ μπρούνεζινο βοαχιόλι. (Σελ. 2. στ. α.)

μήνες δλόκληρη ή οικογένεια βρισκόταν συγκεντρωμένη στην απόμειρη και μακρυνή κωμόπολι του Τογκίνου.

Όσο για τον Μό, αυτός είχε τον τίτλο του πρώτου «μπόυ» ή δηρητής του διοικητή.

Ήταν ένας άνθρωπάκος μικροκαμωμένος, αδύνατος και σπανός, που δεν θά φαινόταν πάνω από τριάντα χρονών, μδλο που είχε ήκμήσει τή σαράντα και ήταν παντρεμένος πολλά χρόνια. Ο τίτλος του τόν έδωζε σε θέση ανώτερη από τών άλλους συμπολίτες του που ήταν είτε γεωργοί, είτε τεχνίτες, και γι' αυτό έκείνοι τόν ζηλεύανε και για να τόν προσβάλλουν τόν φώναζαν: «σκύλο, που δουλεύει τούς παλιόφραγκους!»

«Τους είδα με τή ίδια μου τή μάτια, έκανε ο Μό...»

«Σκύλος» αυτός, ο Μό, ο πρώτος υπηρετής του διοικητή.

Ή βρισιά αυτή δεν τόν άφηνε άδιάφορο. Τόν έκανε ν' άγανακτή με τήν καρδιά του... ή προσχόταν στον έαυτό του πως θά τούς πλήρωνε αυτή τήν προσβολή άργότερα που θά γινόταν άγροφυλακας. Ο τωρινός άγροφυλακας είχε άρχισει να γερνάη και δε μπορούσε πια να κάνη τή δουλειά του όπως έπρεπε. Κάποια μέρα θά τού έδειναν τή σύνταξη του και τή θέση τήν είχε σχεδόν έξασφαλίσει ο Μό για τόν έαυτό του.

Ή σκέψη αυτή τού άρεσε κι' έπειδή είχε μεγάλη φαντασία, έβλεπε κιάλας τόν έαυτό του όπλισμένο με τή ξιφολόγη και τή μπρούτζινο βραχιόλι, τή διακριτικό τού αξιωμα-

τός του, ώραίον και περήφανο σαν τή θρυλική Ντάι Βουόγκ-Χάι, τόν άγαπημένο του ήρωα, που φιλοδοξούσε να φθάση και που τή κατορθώματά του τή τραγουδούσε σε κάθε ευκαιρία.

«Ο Ντάι-Βουόγκ που τόν έλεγαν Χάι, »γέννημα και θρόνον τής γενιάς τών Του, »ζούσε όλην ώρα μες στις μάχες, »ήταν δυνατότερος κι' από δέκα χιλιάδες [άντρες...]

»Έκανε τή γη να τρέμη »Έτράνταζε τόν ουρανό...»

Αυτό τή γελοίο κάπως, και παράξενο ύποκειμενο ήταν ο Μό. Τά δυο παιδιά εξακολουθούσαν να γελοούν με τήν καρδιά τους, δίχως να μπορούν να κρατήσουν τή γέλια τους. Ο ύπηρέτης τους, τούς έκαμε πάντα τή

πιά κωμική εντύπωση, και μ' όλο που τώρα είχαν άρχισει κάπως να συνηθίζουν τήν άστεία εμφάνισή του και τούς κωμικούς του τρόπους, όστόσο δε μπορούσαν να μη γελάσουν όταν τόν συλλογιόνταν.

— Κατεβαίνω, δήλωσε στο τέλος ο Ντενή. »Αν κρίνω απ' όσα μου λες θά έχει να μου πει κάτι σπουδαίο κι' έξαιρετικό. Θά ήμωνα άσυγχώρητος αν τόν άφια να περιμένη.

— Μπορεί να είναι κανένα μυστικό, ειπε ή Σιμόνη.

— Ω, είμαι βέβαιος!

— Θά μου τή πής και μένα, έ;

— Ο Ντενή έκανε μια γκριμάτσα.

— Έξαρτάται, αδελφούλα μου. Καταλαβαίνεις... Αν ο Μό μου άπειτή-σει να μη τή πώ σε κανένα...

— Έ, δεν είναι άνάγκη να τού δώσης κι' έσύ μια τέτοια ύπόχρηση. — Τότε, έξυπνή μου, δε θά μου πής τίποτε. Είσαι πολύ περιέργη, ξερεεις, Σιμόνη. Τά κάτω-κάτω τή μυστικά του Μό δε σ' ενδιαφέρουν έσένα.

Όπως καθένας θά καταλαβαίνη, στο Γιέν-Κέι δεν όπήρχε ούτε κολέγιο ούτε σχολείο για τή παιδιά τών Γάλλων άποίκων παρά μονάχα ένας γέρος Άνναμίτης δάσκαλος που μάθαινε τή άνναμιτική αλφάβητο στα παιδάκια τών Ιθαγενών. Μα ο Ντενή και ή Σιμόνη δεν έμεναν άργολι γι' αυτό τόν λόγο. Ένας αγαθός Ιεραπόστολος που ήταν έγκαταστημένος στο Γιέν-Μπάι, ο πάτερ Τάκινθος, έκανε μάθημα και στα δυο παιδιά και ή μητέρα τους τή πρόθύμαζε. Καθώς λοιπόν ή ώρα ήταν δέκα και ή πρωινή μελέτη τέλειανε πάντα στις έννέα και μισή, ο Ντενή μπορούσε να κλείση τή βιβλία του δίχως να φοβηθή μήπως τόν μελλώσουν.

Έτσι λοιπόν κατέβηκε.

Ο Μό φαινόταν πολύ νευρικός και πηγαινερόταν κάτω από τή βεράντα όπου στεκόταν φρουρός ένας γέρος στρατιώτης τής Λεγεώνας τών Ξένων που με φανερή ειρωνεία και άνυπόκριτη περιέργεια παρακολουθούσε τή άσυνείθιστα αυτό σφρε κι' έλα τού ύπηρέτη.

Μόλις άντίκρουσε τόν νεαρό κύριο τους ο Μό ήσύχασε άμέσως. Στο πρόσωπό του ζωγραφίστηκε ένα χαμόγελο που έμοιαζε μάλλον με γκριμάτσα. Υποκλίθηκε βαθειά και μουρμούρισε σ' ένα παράξενο ιδίωμα μισό γαλλικό και μισό άνναμιτικό.

— Καλημέρα σας, κύριε Ντενή. Με συγχωρέτε που σας ενόχλησα.

— Είσαι συγχωρημένος, καλέ μου Μό, ειπε ο πονηρός μικρός. Τί με θέλεις;

— Δεν σας θέλω άποχε για τόν έαυτό μου, κύριε Ντενή, έκανε ο Μό κλείνοντας τή μάτι του σαν να ήθελε να πής: «Έλάτε. Πάμε να φύγουμε από εδώ, όπου ο φρουρός έχει τ' αυτιά του τεντωμένα για ν' άκούση τί θά πούμε.»

Ο Ντενή κατάλαβε τή μινική του ύπηρέτη του και τόν άκολούθησε στο θαυμάσιο περιβάλλο του διοικητηρίου, βαδίζοντας κάτω από μία ξενδοστοιχία φυτεμένη με μπανανιές, φοινικιές κι' άλλα έξωτικά φυτά. Μ' όλο που είχε κι' όλας φθάσει ο Δεκέμβριος ή θερμοκρασία ήταν γλυκειά, τή δέντρα ήταν καταπράσινα και τή λουλούδια με τή φανταχτερή τους χρώματα τραβούσαν κοντά τους τή πεταλούδες όπως τή καλοκαίρι. Κάτω από τόν ά-

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΙΕΡΟΤΟΥ

[ΑΙΓΗΜΑΤΑΚΙ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

A.

Ο Πιερότος κυνηγός

Ο Πιερότος είν' ένα καλό φτωχό παιδί, που θέλει να ξεγύεται για να βγάξη τή φαμί του. Δεν ξέρει όμως τί επάγγελμα να διαλέξη. Σκέπτεται, σκέπτεται κι' επιτέλους αποφασίζει να γίνη κυνηγός. «Όραία δουλειά, λέει με τή νού του. Θα σκοτώνω πουλιά, λαγούς, κουνέλια θά τή πουλώ στην αγορά, θά παίρνω λεφτά και θά ζω... σαν άνθρωπος.»

συννέρισκατο ουρανό, που έμοιαζε με θόλο από θαμνιά γυαλι, ή γη άχνιζε ύγρη άκόμη από τής άφθονες φθινοπωριάτικες βροχές. Ο Μό περπάταγε άργά, μ' έπίσημο βάδισμα, έχοντας τή χέρια του σταυρωμένα στο στήθος. Ή μπλούζα του, κάτασπρη σαν τή χιόνι, τού έφθανε ως τή γόνατα χωρίς τήν ελάχιστη τσάκιση. Ή μαύρη του κυλόττα φούσκωνε πάνω από τή γόνατα στη μέση είχε ζωσμένη μια ώραία πράσινη ζώνη πουδενε μ' ένα φιόγκο καμωμένο με έξαιρετική τέχνη. Τή καφετί σαρίκι του ήταν τυλιγμένο άμπετα γύρω από τή μακρυνά μαλλιά του που τάχε γυαλισμένα με φοινικόλαδο και σηκωμένα σε κότσο. Μα τή κίτρινωπό, πλατύ πρόσωπό του καθρέφτιζε τής σκέψεις του, που για τήν ώρα δεν φαίνονταν άπασχολημένες ούτε με τήν τουαλέτια του, ούτε με τή κομψή παρυσιαστικό του. Ο κύρ Μό έδειχνε φανερά πως βασανιζόταν από μεγάλες έννοιες.

(Ακολουθεί) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΤΟ ΑΔΕΙΟ ΛΙΚΝΟ...

Αδειο θά σε βρίσκει τή ήλιοσφώς τής μέρας Αδειο και τής νύχτας τή θαμνιά καντήλι. Θύμιση τού Πόνου μίσε χλωμής μητέρας Με σφιγμένα χείλη...

Μεσ στο κουκουλένιο κενητό σου στρώμα Δεν θά λάμψουν κάλι τή γαλάζια άσπέρια, Τά ξανθά μαλλιά σου, τή ροδένιο στόμα, Τά λευκά σου χέρια...

Μια ψυχρή γαλήνη, μια σιωπή θαπλώνη Κεϊ που άλλοτε ήταν ένα σωματάκι. Ο μικρή φωλίτσα δσημη και μόνη, Πάει τ' άηδονάκι...

Πάει τ' άηδονάκι, τή καλάτσημά του Έβουσε μια νύχτα με φοιχτόν άγέρα Κι' έμεινε τή λίκνο με τή στώματά του Στη φτωχή μητέρα...

Τή κουνει και κείνο τρέξει λυπημένο, Κάποιο μοιρολόι Λέει και ψιθυρίζει: Είναι για τή μοίρα τή σκληρή, άίμινα Που έτοιμάς όρίζει!...

MARIA M. ΦΑΛΑΓΓΑ

Παίρνει λοιπόν ένα καλιοτούφεκο τού κυνηγιού, που ύπηρχε στο σπίτι του, κομμά απ' τόν ώμο του κι' ένα μεγάλο σάκκο, και βγαίνει στα χωράφια.

Τρυφούζει όλη τήν ήμέρα, μα δεν βρίσκει καθόλου κυνήγι. Ούτε πουλί, ούτε τετράποδο. Μόνο προς τή βράδυ, όταν έτοιμαζόταν να γυρση στη χώρα, — είχε άρχισει μιάλα να λάμψη τή φεγγάρι στα μεσοούρανα — βλέπει ένα κουνέλι που τόλμησε να βγή απ' τήν τρύπα του. Ο κυνηγός μας δεν χάνει καιρό, σημαδεύει με τή τουφέκι του και όίχνει: Μπάμ!

Άλλά είναι άδέξιος. Τή τουφέκι του κλωτσά και τόν όίχνει κάτω. Και τή σκάγια, αντί να βρούν τή κουνέλι, βρίσκουν στα ψαχνά έν' άχοντόπουλο, που είχε βγει κι' αυτό για κυνήγι.

γιατί την αφήνει ο Θεούλης γ' άρρωσταίνη;

Ο γιατρός φαίνεται σαν να μη ξέρει τί να πη. Ύστερα από λίγο ξεροβήχει και λέει:

— Όλα τα μικρά παιδάκια άρρωσταίνουν, για να γίνονται ύστερα πιο γερά.

Ο Τοτός δέ μένει και πολύ έκανοποιημένος απ' αυτή την άπάντηση, δέν επιμένει όμως, άφου άρρωσταίνουν όλα τα παιδάκια...

— Δέ θα πεθάνη όμως, δέ θα πάη να ξαναβρη τα άγγελούδι, δέν είν' έτσι;

Ο γιατρός τινάζεται. "Ήταν κι αυτός πατέρας, θυμάται τού παιδάκι που έχασε και λέει:

— Όχι, μικρούλη μου, θα τη φυλάξουμε τόσο καλά, πού δέ θα μπορούσθ δ κακός άγγελος να την πάρη.

Ο Τοτός μένει εύχαριστημένος απ' αυτή την άπάντηση. Μόλις έφυγε ο γιατρός άρχισε να την εξηγή στον εαυτό του. Πρέπει να τη φυλάμε πολύ την άδελφούλα, είπε ο γιατρός, αυτό θα πη ότι πρέπει πάντα να νάναι κάποιος κοντά της, γι' αυτό κι' ή μαμά δέ βγαίνει διάλου από την κάμαρά της, ώστε αν έρθη δ κακός άγγελος να μη τόν αφήση να την πάρη. Είναι φως φανερό: πώς δέν τδ είχε και μόνος του καταλάβει.

Νύχτωσε. Άφου έκανε τή προσευχή του, και παρακάλεσε ο Τοτός τδ Θεούλη να κάνη καλά τή Λιλίκα, πλάγιασε. Όλο τρομαχτικά όνειρα ταραάζουν τόν ύπνο του, ώπου ξυπνάει σαν την περασμένη νύχτα. Σκοτάδι, στην άρχή δέν ξέρει καλά-καλά πού βρισκεται, δ κακός βήχας όμως τού τδ φέρνει όλα στο νού.

Ήσυχια άπόλυτη. Όύτε δ πιο μικρός θόρυβος δέν ακούγεται. Ποιος ξέρει, ίσως να τούς πήρε όλους αυτή τή νύχτα ο ύπνος και βροή εύκαιρία δ κακός άγγελος και πάρει τή Λιλίκα.

Ο Τοτός φοβάται τδ σκοτάδι, τδ κρύο, τή μοναξιά. Δέν μπορεί να κάνη τίποτα έξ άλλου, δέν είν' έτσι; Σε λίγο ο άπαίσιος βήχας ξανακούγεται.

Ο Τοτός σηκώνεται, άνοίγει με προσοχή τήν πόρτα και σέ λίγο μπαίνει στην κάμαρά της Λιλίκας. Είναι μισόφωτο, μια ροζ λαμπίτσα φωτίζει άπαλά τδ χλωμό προσωπάκι της άδελφούλας που κοιμάται. Στις μύσες τών ποδιών, — καθώς είναι ξυπόλιτος δέν κάνει διάλου θόρυβο, — πλησιάζει στην κου-

νίτσα της και τής πιάνει τδ χεράκια. Τώρα τή φυλάει, δέ μπορεί ο κακός άγγελος να την πάρη. Σε λίγο τόν παίρνει κι' αυτόν ο ύπνος, κι' εταν κατά τδ χαράματα, ξυπνάει ή μαμά και σηκώνεται απ' τήν πολυθρόνα που είχε πλαγιάσει, εύχαριστημένη πού πέρασε ήσυχα ή νύχτα, δέν

μπορεί να κρατήση ένα έπιφώνημα έκπληξης, βλέποντας τόν Τοτό με τδ νυχτικά του, να κοιμάται σέ μια καρέκλα, κρατώντας σφιχτά τδ χεράκια της Λιλίκας.

(André Lichtenberger)

ΒΑΣΟΥΛΑ Α. ΜΠΟΥΡΝΙΑ

Ο ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΒΙΝΣΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ υπό ANDRÉ LAURIE

Α
Ο Παύλος κι' ο πατέρας του.
— Ένα γράμμα, κύριε... Δέν ξέρω από πού είναι...

Ο όηπρήτης παρουσίασε τδ γράμμα σ' ένα δίσκο, ή να πούμε καλύτερα, με τδ άριστερό του χέρι κρατούσε ένα δίσκο, και με τδ δεξί του στριφογύριζε ένα χοντρό φάκελλο, γεμάτο γραμματόσημα από τόπους μακρινούς.

Άλλά ο κύριος του, πού εκείνη τήν ώρα συζητούσε, δέν τόν πρόσεξε.

— Καλύτερα να πάς στην Άγγλία, έλεγε στο γιό του, να επισκεφθής τδ Μάντσεστερ, τδ Βίρμινγχαμ, τδ Λήδς, όλα τδ μεγάλα έργοστάσια πού επιθυμείς να γνωρίσης.

— Έχουμε πάντα καιρό και γι' αυτό τδ ταξίδι, άποκρίθηκε ο νέος. Σεις, μπαμπά, θα θέλατε τόσο πολύ να ιδήτε τή Νεάπολη, τή Φλωρεντία και τις νέες άνασκαφές της Ρώ-

μης... Πάμε καλύτερα στην Ίταλία.

Ήταν Γούλιος κι' επρόκειτο να λυθη τδ μεγάλο πρόβλημα τού θερινού ταξιδιού. Πατέρας και γιός — Βενιαμίν και Παύλος Κλοακέν — προγευμάτιζαν οι δύο τους στην τραπεζαρία μιας εύρύχωρης κατοικίας, στην οδόν Βοσγίω, στο Παρίσι. Έκει δ κ. Κλοακέν είχε μεταφέρει τούς έφεστίους του από τή Νάντη, άφότου ο γιός του είχε άρχισει τις σπουδές του στη Σχολή τών Βιομηχανικών Τεχνών. Κι' ή φράση «είχε μεταφέρει τούς έφεστίους του», δέν είναι απλή μεταφορά. Ο κ. Κλοακέν, σαν άρχαιολόγος, είχε μεγάλη συλλογή από άρχαία αντικείμενα, προπάντων μικρομάρνια ή χάλκινα άγαλματάκια θεών, πού τδ έλάτρευε. Η τραπεζαρία μαρτυρούσε τήν άρχαιομανία του. Όλοι οι τοίχοι ήταν σκεπασμένοι από έικμαγελα άναγλύφων, συντρίμια άγαλμάτων, προτομές με σπασμένες μύτες,

λίθινες πλάκες γεμάτες έπιγραφές έλληνικές, λατινικές, Ιερογλυφικά, σφηνοειδή, άρχαία νομίσματα, δακτυλιόλιθους και τέτοια.

Άνάμεσα σ' αυτά τδ λείψανα τών άρχαίων πολιτισμών, ένα κομψό μοντέλο άτμομηχανής, πού γυάλιζε πάνω σ' ένα τραπεζάκι, άποτελούσε χταπητή αντίθεση κι' έδειχνε πόσο διαφορετικές ήταν οι κλίσεις κι' οι άσχολίες τών δύο κατοίκων εκείνου τού σπιτιού.

Ο κ. Βενιαμίν Κλοακέν, άλλοτε παλαιογράφος άρχαιόφιλας στη Νάντη, άφου έπλούτησε έξαφνα από κληρονομιά μακρινού του θείου, μπόρεσε πιά να επιδοθη έλεύθερα στην επιστήμη πού τόσο άγαπούσε. Ήταν τώρα πενήντα χρονών, με δξύ βλέμμα, με σταχτιά μαλλιά και με μακριά μύτη πού μυρζόταν διαρκώς σαν τού σκύλου.

Όποιος τόν έβλεπε πώς έ-

περτε πάνω σέ μια παλιά πέτρα ή σ' ένα πρασινομένο νόμισμα, πώς τάρπαζε, πώς τδ κοίταζε, καταλάβαινε άμέσως τδ πάθος του, τή μακία του, πού τόν έκανε να μην ενδιαφέρεται στον κόσμο γιά πράγμα αν δέν είχε ηλικία τριών ή τουλάχιστο δυό χιλιάδων ετών.

Ο γιός του Παύλος ήταν όλωσδιόλου άλλος άνθρωπος. Πεντάρα δέν έδινε αυτός γιά άρχαία, ποτέ δέν θάποφάσιζε να κάμνη ούτε δέκα βήματα γιά να ιδη μια άτυπιακή στήλη ή μια έπιγραφή της Νινευί, κι' ούτε θα γύριζε καν αν τού έλεγαν, έξαφνα, πώς βρέθηκαν τδ χαμένα χέρια της Άφροδίτης της Μήλου. Μόνο τδ σημερινά κινούσαν όλο του τδ ενδιαφέρον — οι μηχανές, οι άνακαλύψεις, οι πρόσδοι της βιομηχανίας — και συχνά έλεγε πώς μια τέλεια άτμομηχανή είναι άριστόργημα πού άνώτερο από τόν Απόλλωνα τού Μπελβεντέρε. Ο κ. Κλοακέν πείραζε τδ νεαρό μηχανικό. Τόν έλεγε Βάνδαλο κι' άγριο Γιαγκαίο. Ο Παύλος πάλι ισχυριζόταν πώς ο πατέρας του θάταν άλλοτε Ιερέας της Ίσιδας ή άγιοπλάστης στην Άττική, και πώς κατά λάθος βρέθηκε στον αιώνα αυτόν τού άτμού και τού ήλεκτρισμού.

Δέν δίνω μια βίδα νέας μηχανής να πάρω όλες τις μετόπες τού Παρθενώνα! φώναζε ο γιός.

Κι' εγώ θα προτιμούσα ναχα κάνει τή μύτη μόνο τού Έρμη τού Πραξιτέλη παρά να έφεύρισκα όλες αυτές τις διαβολομηχανές! φώναζε ο πατέρας.

Έδώ γελοούσαν κι' οι δυο κι' ή φιλονεικία έπαυε.

Ο Παύλος ήταν είκοσιτριών χρονών, με φυσιογνωμία πού φανέρωνε ελικρινεία, με κομμένα σούριζα μαλλιά και με ξανθά γενάκια (δπως πολλοί νέοι συνήθιζαν εκείνο τόν καιρό). Πρό όλιγου είχε πάρει δίπλωμα πολιτικού μηχανικού, και πριν' μπει στην Σχολή, είχε όηπρητήσει ένα χρόνο στρατιώτης, γι' αυτό διατηρούσε τις κανονικές και μεθοδικές συνήθειες τών στρατιωτιών.

Κατά βάθος οι δυο αυτές ύπάρξεις λατρεύονταν, κι' άλλο δέν σκέπτονταν στη ζωή τους παρά πώς να θυσιάσουν, ο ένας γι' άγάπη τού άλλου, τις όρέξεις και προτιμήσεις τους. Έτσι και τώρα ο Παύλος προσπαθούσε να πείση τόν πατέρα του να προτιμήση τήν Ίταλία, ενώ αυτός, παρά τήν ένδόμυχη επιθυμία του, επέμενε να ταξιδέψουν στην Άγγλία.

Θά περνούσαμε κι' από τήν Έλβετία και θα βλέπαμε τις έργασιές γιά τή σήραγγά τού Άγιου Γο-

θάρδου, έλεγε ο γιός (τότε ακόμα ή περιφημη αυτή σήραγγα δέν είχε τελειώσει).

Κι' αν πάμε στην Άγγλία, νομίζεις δέν έχει τίποτα να ιδω εγώ; έλεγε ο πατέρας. Μά μόνο τδ κειμήλια τού Βρετανικού Μουσείου θα μού έφταναν!

Ποιος ξέρει ως ποτέ θα εξακολουθούσε ο συναγωνισμός αυτές της άυ ταπάρησης, αν ο όηπρήτης δέν άποφάσιζε να επαναλάβη τή φράση του:

Κύριε, ένα γράμμα... δέν ξέρω από πού είναι...

Αυτή τή φορά ο κ. Κλοακέν τόν άκουσε. — Έννοιά σου, τού είπε, και θα τδ μάθουμε. Δός μου το!

Ο κύριος πήρε τδ γράμμα κι' ο όηπρήτης — Γιάννη τόν έλεγαν — βγήκε.

Άλλά τόση ήταν ή περιέργειά του να μάθη από πού ήρθε και τί είχε μέσα ο χοντρός εκείνος φάκελος, ώστε σέ λίγο ξαναγύρισε με άλλο δίσκο, γιά να σηκώση τάχα τδ τραπέζι.

Στδ μεταξύ ο κ. Κλοακέν είχε άνοίξει τδ γράμμα και τδ εξέταξε.

« — Καλκούττα... φιθύριζε ποιος να μού γράφη από τήν Καλκούττα... »

« Α! ά!... Έχουμε, βλέπω, σπουδαία νέα!... »

Ο συνταγματάρχης Ροβινσών, ο γκμπρός μου, μού γράφουν πώς πέθανε και με διορίζει κηδεμόνα τών παιδιών του κι' έκτελεστή της διαθήκης του... Ποτέ δέν τδ περίμενα! Ένας άνθρωπος πού δέν τόν είδα ποτέ στη ζωή μου και πού στο διάστημα δεκατριών ετών δέν μού έγραψε παρά μια φορά, γιά να μού άναγγέλη τδ θάνατό της καίμνης της αδερφής μου... »

Ο Παύλος θυμόταν άμυδρά πώς μια άδερφή τού πατέρα του, από άλλη μάλιστα μητέρα — γιάτ' είχε γεννηθη από τδ δεύτερο γάμο τού πα-

πού του — είχε παντρευθεί έναν άγγλο άξιοματικό πού τόν άκολούθησε στις Ίνδιες. Θυμόταν ακόμα πώς κάποτε είχε άκούσει πώς αυτή ή θείά του πέθανε και από χολέρα. Άλλά τίποτ' άλλο δέν ήξερε.

Μού γράφει ένας σολίαιτος, ένας συμβολαιογράφος να πούμε ή δικηγόρος, ή και τδ δυό μαζί, τού τδ που εκείνου, εξακολούθησε δυνατά ο κ. Κλοακέν. Μά όλα τδ ξέρουν αυτοί οι άνθρωποι! Άκουσε δώ:

Ο όηπρήτης έσπριζε κάτω όλας της πυραμίδα από κιατικά...

ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Τδ «Παιδί τού Ήλιου», μελαψό σαν χάλκινο άγαλμα, κάνει τδ μπάνιο του στη θάλασσα τού νησιού του, στον Ίνδικό Ωκεανό.

«Καλκούττα, 14 Ιουνίου 1882

«Κύριε,

«Σας άναγγέλλομεν με λύπη, διτ δ άξιότιμος συνταγματάρχης Γεώργιος Πλαντάζενετ Ροβινσών Κροδός, έπτότης τού τάγματος τού Λουτρού, τξιάρχης τού Ίνδικού Άστέρος, διοικητής τού 111ου συντάγματος τού Ινδικού στρατού της Αιτής Βρετανικής Μεγαλειότητος (*), άπέθανε τήν 8 αυτού τού μηνός εις τήν Καλκούτταν. Διά της ιδιογράφου διαθήκης

(*) Βασίλισσα της Άγγλιας και Αυτοκράτορισα τών Ινδιών ήταν τότε ή Βικτωρία, μάλιστα τού σημερινού βασιλιά.

(δεν πειράζει, θα περιμένω οι λύσεις όλες σωστές, μπράβο! άλλ' αν θέλεις να λάβεις μέρος στο Διαγωνισμό άρχιζεις από τις 'Ασκήσεις του σημερινού φυλλαδίου και θα στείλεις τις λύσεις όπως λέει η πρακτική στη σελίδα 10). **Τζέννη** (σού το ένδεκα χάρη πολύ γράφα μου) **Μόννα-Βάννα** (δεν θυμάμαι τώρα, μα δεν ήταν μόνο για οικονομία χώρου· η φωτογραφία ως θέμα μόνο καλή· κατά τάλλα ακατάλληλη) **Πίγκ-Πίγκ** (έστειλα και θα σε περιμένω) **Ίωάν· 'Αθ· Μαγαμαθάν** (μετά χαρής· 'Οδηγόν έστειλα) **Γεώργιον Σπανολιόν· Νεφούλαν τ' Ούραμαθ**, κτλ. κτλ.
 Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 20 Νοεμβρίου δάπανή μου στο έρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΡΧΗ του νέου 26του Διαγωνισμού. Αι λύσεις του φυλλαδίου τούτου άναίμι μέχρι 2 Φεβρουαρίου. (Βλέπε 'Οδηγόν και σημερινή πρακτική)

1. Δεξιόγραφος

Γυναίκα' άπ' τη Μυθολογία,
 Τι φρεσθή σαν έκολέρα!
 Μικρή σαν πήρη νήσο μία,
 Θα ίδης εύθις μεγάλο όρμα,
 Γιατί θα γίνη ποταμός
 Του νέου κόσμου βαλουστός.
 Πρωτό Κελάδηνκα

2. Συλλαβογράφος

Συ είσαι και το πρώτο μου,
 Συ και το δεύτερό μου
 Το τρίτο μός φατίζει,
 Και δύστυχο το σύνολο,
 Σκληρό που τιμωρείται
 Στόν 'Αδη, σχηματίζει.

Δανάη

3. Μεταγραμματισμός - Τονόγραφος
 Περιπατούμε σ' αυτόν σ' έξοχή και σε [πόλη]
 "Ένα γράμμα κι' ό τόνος του άλλαζον.
 Και σε δάσας κυκνά θα εισχωρήσουμε [όλοι]
 *Οπου άγρίμα, θεριά, μός τρομάζον.
 *Ένδοξος 'Ελλάς

4. Τονόγραφος

Έπίθετο πολύ κοινό
 Τόν τόνο του άνεβαίνει.
 Και γνώστη πόλη στο λεπτό
 Δική μας παρουσιάζει. **Όρνασία**

6. Δικτυωτόν

* * * * * = Θεά
 * * * * * = Πολυτελής κατοικία
 * * * * * = Πρέπει να συνδυάζε-
 [ται με το ωφέλιμο
 * * * * * = Νεοέλλην λογοτέχνης
 [και γελοιογράφος
 Φάουστ

5. 'Επιγραφή

Σ Σ
 Α Α Θ Ο
 Ι Ν Ρ Ν Π
 Κ Ο Α Ω
 Σ Ρ

Ζητείται ή άνάγνωσις **Γιάλης 'Ανθής**

7. Πτεροτόν Γράμμα

Αι κάτωθι ζητούμενα λέξεις έχουν όλαί από έν κοινό γράμμα - το πτερωτόν - εδ όλοιον άπάντη πρώτον εις την πρώτην, δεύτερον εις την δευτέραν και ούτω καθεξής.

- 1, Βασιλεύς των Παρισίων
 - 2, Μυθικός βασιλεύς της Θεσσαλίας
 - 3, Τραγική άρχαία βασίλισσα
 - 4, Πόλις της 'Ελλάδος
 - 5, Κράτος της 'Αμερικής
- Μαργαρίτα

8. Ποικίλη Άκροστιχίς

Τό πρώτον γράμμα της πρώτης των κάτωθι ζητούμενων λέξεων, το δεύτερον της δευτέρας, το τρίτον της τρίτης και ούτω καθεξής, άποτελούν όμηρικόν βασιλεία:

- 1, Έντομον έργατικόν
- 2, Ουράνιον σώμα
- 3, Άδικοκόρο του Βυζαντίου
- 4, Εύρωπαϊκή πρωτεύουσα
- 5, Κράτος της Εύρώπης
- 7, Η πρωτεύουσα του
- 8, Άλλη εύρωπαϊκή πρωτεύουσα.

Ολιβιέρη Κρούμπα

9. Φωνηεντόπιον

τ - σερβ - ε - έλ - * φτ - τ - σζ
 * Άήττητες

10. Γεφός

			ντ	ντ	ντ	ντ
⊙	⊙		ντ	ντ	ντ	ντ
⊙	⊙	μου	τούς	ντ	ντ	ντ
⊙	⊙		ντ	ντ	ντ	ντ
⊙			ντ	ντ	ντ	ντ

Ξεπερνέος Λέρδος

ΑΥΞΕΙΣ

των Πνευμάτων 'Ασκήσεων του φυλλαδίου 28

433. Ρεώμυρος (ρέ, 'Ομηρος). - 434. Πηγή (πί, Γή). - 435. Άλτηρ-άστήρ. - 436. Τάλας-Άτλας. - 437.

Α Ε Τ Ο Σ Ν Η Σ Ο Σ Ν Υ Ν
 Ρ Υ Ω Η Ω
 Υ Ι Α Ν Α Α Ι Μ Μ
 Α Ο Ο Π Ι
 Η Ω Σ Ν Ο Τ Ο Σ Ο Ρ Μ Ο Σ

438. "Επιηλυς τον ένοικον εκδεικναι. (Η άνάγνωσις κατά διαγωνίους εκ δεξιών και μαιανδροειδώς). - 439-443. Διά του Γ: Τήνος, κήτος, τέρας, άτμός, Τύρος - 444. ΒΟΑΙΒΙΑ (Βαρός, 'Ολον, Λευκός, 'Ιδιος, Βουβόν, 'Ισχυρός, 'Αρκιος). - 445. Πίωσ έχει ή άχλάδα την ούρα. - 446. 'Ο επικάριος του Περικλέους είναι έξοχος (σ επί τά φι, ως, του περι κλε, ος ή ναί, έξ άχ, ως)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΛΑ' - 1]

Υπαρευχαριστώ για τη συμβουλή, ΖΗΓΕ, ή όποια θεωρητικώς είναι πολύτιμη. Μάθε ότι οι έν λόγω έχθρες έχουν πολλές σκηνικές και δεν κάγουν για ρομαντικόρισμα, τουβ' όπερ καθιστά την συμβουλή σου πρακτικώς άχρηστον. Μα και ποδ άκούσθησθε ότι οι κάποιον των προσημάνω χωρών άρπάξουν πούνητες (!) ή πούνητάζουν; .. (!) !

ΤΑΣΟΣ ΛΟΥΖΗΣ

[ΛΑ' 2]

Θάταν μιά άνοησία, ΡΑΥΤΣΜΕΝΗ ΛΥΡΑ, να γράφω άπ' την άδύναμη, την άπειρη πένητα μου να γράφω μέαν άπάντησιν στον ποιητικό χειρισμό σου, στους δολόβρους στίχους που μόν έκατελες, τοδς χαϊδεμένους άπ' την θεαί πνοή μίξς λουλούδειας έμπνευσής. Χάρηκα που είδα σε χειρόγραφο στίχους που τόσο μ' άνθοσιόζων σαν τούς βλέπω στη Σελίδα τυπωμένης, σ' εύχαριστώ θερμά με συγκίνησή μα και με τιμή, γοητευμένος άπ' τη γωφρμία σου.

ΤΑΣΟΣ ΛΟΥΖΗΣ

[ΛΑ' - 3]

Ελπία, Αίλι, γιατί δεν μόν άπάντησε;

ΤΑΣΟΣ ΛΟΥΖΗΣ

[ΛΑ' - 4]

Διαπλαστούλα-σε, ανταλλάσω Μ. Μυστικά. Γράφατε: 'Ανδρέαν Φάκαν, Ζαλόγγου 8, 'Αθήνας

ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΙΟ

[ΛΑ' - 5]

Ανέξα. Έπίσης 'Αγγράμπελη, Σουζάννα, 'Αργή, Πειραιωτάκι, 'Ολόχαση, έμεινα κατενθουσιασμένη άπ' την γνωριμία σας.

Παυχαλιά

[ΛΑ' - 6]

Η νέα μου Δ/ση στην 'Αθήνα είναι: Ζακύνθου 27. - Θεόφραλλη, Πειραιωτάκι, Μέντιουμ, 'Αγγράμπελη, να περιμένω άπάντησής; 'Ασ: 'Ασημακόπουλος

[ΛΑ' - 7]

Γιά τη γιορτή σου, 'Ονειροπέλετρα, δέξου τις ειλκιρινέστερες εύχούλες μου.

Δάσκου Ψυχής

[ΛΑ' - 8]

Κερκυραϊκό Διαβολάκι = Τοπάλη, 'Ατλαντίς = Παπαγγελάη, Χρυσή Καρδιά = Τορβιά, Κύνειον 'Ασμα = Λάζου, 'Αθήμας = Μπουλγούρας, Μιράζα = Κοιτισόδον-τη, 'Αιθίς = Τσάμη, 'Ηλιόβγαλιη, 'Αγγελούδι 'Ονείρων, Χρυσοφάνια 'Αδούς = άδελφοί Ζωμπουλάκη, Πνεύμα 'Ανγκλογίας = Κανάκης, Πονηρή Γατίτσα = Καμπάνη, Αίλι = Ροδόλη, Θεόφραλλη = άπόσον.

ΜΑΥΤΑΚΙ, ΖΙΖΑΝΙΟ

[ΛΑ' - 9]

Ναυτάκι = Δημήτριος, 'Ανυκλωφέ με λοιπόν! Σεντεμένο Θαλασοποδλί

[ΛΑ' - 10]

Δανάη, δέν θέλεις να στείλεις έργο σου; Φραλίχ, μόν λές την Δ/ση σου; Κάτι έχω για σε.

Ταξιδιώτης

[ΛΑ' - 11]

Ελκίσει άπονησσαν βραθειομαί μόνον 2: 'Αγγράμπελη και 'Ανίζα. Λοιπούς ύπαρευχαριστούμεν. 'Αγγραία - Πασχαλιά

[ΛΑ' - 12]

Σφίγγε, τί κουτοσοπιολό έν' αυτό που έστησας; Στη βρύση βροχίσσαι; Χλόη, 'Αντιένια

[ΛΑ' - 13]

Αγαπητή μας Νίνα Νόρα, στη γιορτούλα σου μόνες δολόβρους εύχούλες.

'Ελληνικό 'Αερογιάλι

[ΛΑ' - 14]

Αφρη, Κινεζούλα, τίς άπακαθήφεις κατά μέρος! .. γιατί είναι κόπος χεμένος.

'Ελληνικό 'Αερογιάλι

[ΛΑ' - 15]

Βενεόλακα, Σελετέ, άποτελίσθε άπό κόκκαλα κοφάρια και τόσο έλαφρά, που μπορεί να τα λειώση και Σινίτια

[ΛΑ' - 16]

Διαγωνισμός μηνιαίος τριδραχμής 'Αγρόφας 'Ηθοποιών. Περιμένουμε άπό όλους να λάβουν μέρος. Έλένη Μαγαλάνα, Γαρίτσα Κέρκυρα.

Μελαγχολική 'Ονειροπόλος
 Γλυκιά Παρηγορία

[ΛΑ' - 17]

Ζητώ αλληλογραφία, ανταλλαγή Μισρών Μυστικών και καρτών άπό τον Διαπλαστικό σου της μέσης τάξης. Η Δ/σίς μου: Αϊγανάκη, Μεχρoutiote Sokak II, Yechilkeyu - Stamboul.

Νινέττα

[ΛΑ' - 18]

Μαίνονας στον Διαπλαστικό σου χαίρετω όλους σε, ανταλλάσω Μ. Μυστικά και αλληλογραφία με όλους σε. Γράφατε: Τ. Κασάπογλου, 'Αβέρωφ 15 'Αθήνας διά

Χάρολ Λούδ

[ΛΑ' - 19]

Ο 'Θιασός 'Χάλλυοντε' αναπανιέσεται και παίρνει γυναικεία ψευδάγνια: Τζίνα Μανές, Γκαέτα Γκαρίμπο, Νόρα Ξήρεσ, Καίλια Χόρν, 'Ελίζα Δάνι, Άννα Ματίλλα, Άννα 'Οντρα